

ling. — Jeg skal dernæst berøre et andet Punkt, nemlig Ansvarligheden for Interessenten i et Firma, der, saavidt jeg forstod det, blev omtalt af den ærede foregaaende Taler. Jeg mener, at naar et Firma indregistreres, er det af stor Vigtighed at komme til Kundskab om, hvorvidt hver Deeltagers Ansvarlighed strækker sig; thi Ansvarligheden kan jo være forskjellig for de forskjellige Associerede, idet naar et Firma bestaaer af flere Brancher, nogle af de Associerede ere Participanter i den ene Branche, medens andre participere i andre Brancher. Ved et saadant Firmaes Insolvens maatte det tydeligt og bestemt fremgaa af Indregistreringen, for hvilken Branche i Firmaet Enhver især af alle Deeltagerne var ansvarlig; i Grunden synes det Retteste iøvrigt at være, og det er ogsaa overeensstemmende med Handelscontume, at Enhver, der undertegner Firmaet, er med hele sin Formue fuld ansvarlig for alle Firmaets Forpligtelser; og jeg vil ansee det for hensigtsmæssigt, at der herom fandtes en klar og tydelig Bestemmelse i selve Loven. Jeg veed ogsaa, at i 1857 under Crisen har dette Forhold haade her i Kjøbenhavn og andetsteds været Gjenstand for megen Tvist. — I Loven maatte der fremdeles staae en Bestemmelse om, hvor langt tilbage i Tiden Ansvarligheden skal gaae. Man seer nemlig ikke saaledes, at naar et Firma i nogen Tid har bestaaet af flere Associerede, træder en af dem ud, og det hedder da, at de Herrer N. N. overtage Firmaets Activa og Passiva, uden at imidlertid nogen egentlig Afvikling finder Sted; men efter 12 à 15 Aars Forløb, naar den, til hvem Firmaet er overdraget, og som har ført det i den Tid, muligen er insolvent, kan det træffe sig, at der fremkommer en Fordring paa Firmaet, hidrørende fra en Tid, da Forandringen endnu ikke var foregaaet, og som man nu vil gjøre gjældende mod den tidligere udtraadte Deeltager, og der kan da opstaae Tvist om en saadan Fordring, idet der fra den formeentlige Debtors Side paastaas, at Forandringen ikke vedkommer ham, da den burde have været indfordret i rette Tid. Det vilde derfor være af stor Vigtighed, at Loven indeholdt en udtrykkelig og klar Bestemmelse i denne Retning. — Naar det hedder i Lovboksafkets § 8, at enhver

Fuldmagt til at underskrive per procura skal anmeldes for Øvrigheden, forinden den kan benyttes, og at der med Anmeldelsen herom skal følge en bekræftet Afskrift af Fuldmagten, maa jeg ansee det for hensigtsmæssigt, at Procuristen tillige vedføje sin Signatur, saaledes at man i det paagjældende Contoir kunde faae den at see. Af Lovboksafkets Motiver seer jeg, at det har været under Omtale at henlægge denne Registreren af Firmaer under den Kjøbenhavnske Handelsret, og det skulde være mig særdeles hjært, om det kunde skee; da man nu imidlertid har fundet det rigtigst, at Registreringen henlægges under Øvrigheden, skal jeg ikke gjøre videre Bemærkning desangående, men kun udtale det Ønske, at denne Forretning saavel som Overholdelsen af de i §§ 3 og 4 indeholdte Bestemmelser, hvis Udførelse paa hviler Øvrigheden, overdrages til den eventuelle nye Handelsret, da den, saavidt muligt (ifølge Motiverne) af denne maa kunne udføres ligesaa tilfredsstillende og nøjagtig, som Retten vilde være istand til det, da den har Elementer i sin Midte, der komme i daglig Berøring med den Paagjældende, og derved kunde være af særlig Betydning.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovens Omgang til 2den Behandling.

Justitsministeren: Da Indenrigsministeren er forhindret fra at være tilstede, skal jeg tillade mig paa hans Vegne at tage Ordet, men idet jeg gjør det, tør jeg ogsaa gjøre Regning paa, at det høitærede Thing vil tage Hensyn til, at jeg, som ikke nærmere har haft med Lovens Udarbejdelse at gjøre, noget uventet og pludselig er kommen til at tage til Gjemme med Hensyn til de Erindringer, der ere fremfattede mod Loven. Den første ærede Taler udtalte, men dog kun som en almindelig Bemærkning, hvorved han ikke vilde dvæle for Dødelikket, at der ikke havde viist sig nogen Trang til en saadan Lov, men netop det foreliggende Udkast vidner om, at en saadan Trang eksisterer; thi naar Handelsstandens Repræsentant, Grosserer-societetet, er fremkommen med et bestemt Andragende derom, og naar der ikke fra de locale Autoriteter, der have haft Leilighed til at